

ב"ל (נצרת) 50364-03-11 - המוסד לביטוח לאומי נ' יעקב פדידה

ב"ל (נצרת) 50364-03-11 - המוסד לביטוח לאומי נ' יעקב פדידהמחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 50364-03-11

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד איברהים מסארווה ואח'

נגד

יעקב פדידה

ע"י ב"כ עו"ד לימור אסלן

מטעם הלשכה לסיוע משפטי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

[11.02.2013]

כב' השופטת אורית יעקבס

נציגת ציבור (עובדים): גב מיכל וינברג

החלטה

1. לפנינו בקשת הנתבע (להלן: "הבקשה") למינוי מומחה אחר תחת ד"ר עידית ורבר, המומחית שמונתה על ידי ביה"ד

(להלן: "המומחית") במסגרת החלטתו מיום 21/10/12.

2. במסגרת תגובה שהגיש התובע ביום 27/1/13 (להלן: "התגובה"), הוא ציין, מדוע יש לדחות את הבקשה.

3. רקע

א. בבסיס הבקשה עומדת תביעתו של התובע, להכיר באירוע שארע לו, לטענתו, ביום 6/6/10, במסגרת עבודתו.

ב. בסיום ישיבת הוכחות שהתקיימה לפנינו, ביום 16/10/12, קיבל הנתבע את המלצתנו והסכים למינוי מומחה רפואי

- נוירולוג, מטעם בית הדין, אשר יחוזה דעתו בשאלה האם קיים קשר סיבתי בין האירוע שארע לתובע ביום 6/6/10

לבין האנפליטיס הויראלית שאובחנה בו.

ג. בזיקה להסכמה הנ"ל ובשים לב לעובדות המוסכמות אשר נוסחו בסיומה של ישיבת ההוכחות, ניתנה החלטתנו מיום

21/10/12, בדבר מינוי המומחית.

ד. בתאריך 15/11/12, התקבלה חוות דעתה של המומחית.

ה. בתאריך 8/1/13, הגיש הנתבע את הבקשה.

4. במסגרת הבקשה, טען ב"כ הנתבע כי מאחר והמומחית הציגה אבחנה חלופית, השונה מהאבחנה של האנפליטיס הויראלית, אשר נקבעה על ידי מספר רופאים, לרבות רופא המוסד, רופא המטפל של התובע וגם רופאי בית החולים בו אושפז התובע ומאחר והאבחנה החלופית שהציעה המומחית, כקשורה לעבודתו של התובע - קיומו של שבץ מוחי, אינה עולה מהבדיקות הרפואיות שנעשו לו אינה סבירה, הרי שאין מנוס אלא להורות על מינוי מומחה אחר וזאת בכדי ליתן בידי ביה"ד את הכלים להכריע בתביעה.

5. במסגרת תגובתה, הבהירה באת כח התובע כי היא מתנגדת לבקשה למינוי מומחה רפואי אחר מאחר ואין בבקשה סיבות המצדיקות את המינוי.

באת כח התובע טענה כי חוות דעתה של המומחית ברורה ומפורטת ומציגה תמונה בהירה בנוגע לקיומו של קשר סיבתי בין תנאי עבודתו של התובע לבין המחלה ממנה מצאה כי סבל וזאת למרות שמדובר באבחנה שונה מהאבחנה שניתנה על ידי הרופאים האחרים.

באת כח התובע הוסיפה וטענה כי המומחית לא חרגה מהמסכת העובדתית שקבע בית הדין ונתנה את חוות דעתה בשים ל למסמכים הרפואיים שהופנו אליה וכן לממצאי הבדיקות השונות שנערכו לתובע.

באת כח התובע הוסיפה וציינה כי המומחית קבעה כי אם ביה"ד יסבור כי האבחנה הנכונה לגבי התובע הינה אנפליטיס ויראלית, הרי שאין קשר סיבתי בינה לבין עבודתו, אולם ציינה כי לדעתה האבחנה הנכונה הינה שבץ מוחי, אשר בינו לבין עבודתו של התובע, קיים קשר סיבתי.

באת כח הנתובע טענה כי מינוי מומחה אחר יוביל להתארכות ההליכים, כאשר ממילא, במקרה שלפנינו לא התמלאו התנאים למינוי מומחה שכזה שכן המומחית לא חרגה, כאמור מהמסכת העובדתית שקבע בית הדין, לא משתייכת לאסכולה המתנגדת לקביעות ביה"ד, לא נפל בה פגם אישי ואף לא התקיים "טעם אחר".

באת כח התובע ציינה כי ככל שלנתבע טענות כנגד חוות הדעת, היה עליו להגיש בקשה להפניית שאלות הבהרה ולחילופין ציינה כי אם יחליט ביה"ד להעתר לבקשה הרי שהוא מתבקש שלא למנות מומחה אחר, קרי - לא לפסול את חוות דעתה של המומחית, אלא למנות מומחה נוסף.

6. המסגרת הנורמטיבית לעניין מינוי מומחה רפואי אחר או נוסף

בהנחיות הנשיא (כתוארו אז) בדבר מינוי מומחים יועצים רפואיים מתאריך 13.04.10 נקבעו הקריטריונים למינוי מומחה נוסף (סעיפים 16-17 להנחיות):

"16. ככלל, על בית הדין להסתפק במינוי מומחה אחד לפגימה אחת. בקשה למינוי מומחה אחר או נוסף ניתן להגיש, באותם מקרים חריגים בהם הדבר מוצדק, תוך 15 יום לכל היותר ממועד קבלת חוות דעת המומחה, או ממועד קבלת תשובות המומחה לשאלות ההבהרה, ככל שהעילה לבקשה נעוצה בתשובות אלה.

מינוי מומחה נוסף או אחר פותח פתח לחוות דעת חדשה ולמחזור חדש של שאלות הבהרה ועלול להביא להתארכות הדיון. אשר על כן, לא על נקלה ימנה בית הדין מומחה נוסף או אחר, והחלטתו בעניין חייבת הנמקה.

17. בית הדין רשאי למנות מומחה נוסף ככל שמצא כי בחוות דעת המומחה לא ניתן מענה לכל השאלות שהוצגו, והן חיוניות להכרעה בהליך; או שנראה לבית הדין שהמומחה דוגל באסכולה המחמירה עם הנפגע בהשוואה לאסכולה אחרת, מקלה יותר; או שנדרש תחום מומחיות נוסף לבחינת אותה פגימה; או מטעמים מיוחדים אחרים שיפורטו בהחלטתו".

בדב"ע נו/0-282 המוסד לביטוח לאומי - דוד לרוס (פסק דינו של כב' השופט אליאסוף, כתוארו אז, מתאריך 20.5.97) נפסק כי שיטת מינוי המומחים באה לסייע בידי בית הדין בהכרעתו בסוגיה משפטית אשר מתעוררת בה שאלה רפואית והשיטה לא נועדה "לתור" אחר חוות דעת רפואית מסוימת אלא להבהיר היבט רפואי של הנושא הנדון בבית הדין.

באותו פסק דין גם צויין כי כאשר ענין מסוים לא הובהר די צורכו עומדת בפני הצדדים ובפני בית הדין האפשרות להציג לאותו מומחה רפואי שאלות הבהרה.

7. בנקודה זו נציין כי חוות דעתה של המומחית יוצרת קושי מסוים שהרי אם נאמץ, אוטומטית, את החל ק בחוות הדעת, בו מציינת המומחית שככל שבה"ד יסבור כי האבחנה הנכונה היא אנפליטיס ויראלית, הרי שמיד נצטרך לקבוע כי לא קיים קשר סיבתי בין מחלתו לבין עבודתו ובכך יבוא הקץ על תביעתו. תוצאה שכזו, בוודאי שאינה רצויה. מנגד, איננו סבורות כי נכון יהיה לאמץ את אבחנתה החלופית של המומחית, אשר, כפי שציין הנתבע בבקשה, אינה תואמת את האבחנה שנקבעה על ידי שאר הרופאים שטיפלו בתובע או שבדקו את עניינו וזאת בטרם נקבל חוות דעת של מומחה נוסף (אשר אולי, תחזק דוקא את חוות דעתה של המומחית).

בנסיבות אלו ובשים לב לטעמים שפורטו בבקשה, לא מצאנו כי תהיה תועלת בהפניית שאלות הבהרה למומחית ולפיכך החלטנו שנכון וצודק יהיה למנות מומחה רפואי נוסף.

8. סוף דבר - הרינו מקבלים את הבקשה באופן שהחלטנו שיש מקום למינוי מומחה רפואי נוסף. החלטה בדבר המומחה הנוסף, תינתן בנפרד.

ניתנה היום, א' באדר, תשע"ג, 11 בפברואר, 2013, בהעדר הצדדים.